

Такий підхід до фіскального планування є значним кроком уперед порівняно з існуючою на сьогодні в Україні практикою однорічних бюджетів, що приймаються на основі надто узагальнених економічних і соціальних цілей, викладених в економічних програмах урядів. Ієрархія фіскальних цілей дозволяє визначити довгостроковий критерій фіскальної стійкості та спроектувати його через середньострокові коефіцієнти та ліміти на щорічний бюджетний процес. Це дозволяє відповісти на наступні важливі питання:

- Скільки коштів суспільного сектору (і передусім бюджету) має бути спрямовано на інвестиційні цілі в поточному році та за рахунок яких джерел?

- Як пов'язані між собою інвестиційні витрати поточного року та минулих/наступних років?

Які наслідки матиме недофінансування капітальних витрат бюджету у поточному році для фіскальної стійкості загалом і бюджетів наступних років зокрема?

При цьому важливо розуміти, що ієрархія фіскальних цілей, у свою чергу, технічно базується на розрахунку балансу суспільного сектору, а ідеологічно – на концепції сталого розвитку. Таким чином, зазначений баланс не просто визначає поточний обсяг чистих активів суспільного сектору, а й пропонує комплексну інформацію щодо тенденцій, ризиків, структурних дисбалансів та інших особливостей цього сектору. Аналіз цієї інформації дозволяє розробити та впровадити таку економічну політику, яка була б спрямована на коригування тенденцій у сприятливе русло, страхування від потенційних ризиків і усунення виявлених дисбалансів.

Науковий керівник – к.е.н., доцент Шумська С.С.

ОСНОВНІ ФУНКЦІЇ ІНТЕГРАЦІЇ

**Скопенко Н.С., к.е.н., доцент,
Київський національний університет харчових технологій**

Інтеграційні процеси у виробництві системно визначають динаміку розвитку та трансформації основних галузей промисловості, виступають умовою економічного зростання регіонів та країни. Оптимальні пропорції розвитку промислового сектора природним

чином формуються в контексті інтеграційних перетворень.

На жаль, практичні заходи по реформуванню виробничого сектора вітчизняної економіки значно випереджають теоретичне осмислення структурно-динамічних процесів, що відбуваються. У зв'язку з цим дослідження природи інтеграційних процесів у виробництві в умовах ринку, а також пошук шляхів реалізації інтеграційного потенціалу вітчизняної промисловості в умовах ринкової трансформації є актуальним.

Інтеграційні процеси набули значного поширення в різних галузях економіки та сприяють підвищенню ефективності діяльності організацій в умовах конкурентного ринку.

Представники системно-еволюційного підходу розглядають інтеграцію суб'єктів господарювання одночасно як процес об'єднання окремих елементів в єдине органічне ціле, що характеризується формуванням цілісної структури (інтегрованої системи), і як явище – результат процесу об'єднання диференційованих підприємств в єдине ціле, стан їх гармонійної урівноваженості та впорядкованого функціонування. Акцентується увага на системних властивостях інтеграції: цілісності, доцільності розвитку структурності та синергетичного ефекту .

На нашу думку, концептуальний підхід до дослідження процесу інтеграції підприємств повинен будуватися на наступних принципах: універсальності процесу інтеграції; зв'язку процесу та результату процесу інтеграції підприємств; органічному зв'язку процесів інтеграції та диференціації.

Універсальність означає, що процес інтеграції пронизує усі сторони економічних стосунків підприємств харчової промисловості з підприємствами інших галузей на всіх стадіях виробничого та збутового циклів та на усіх рівнях ієрархії.

Принцип нерозривності зв'язку процесу та результату припускає дві взаємозв'язані сторони інтеграції. У першому випадку інтеграція підприємств розглядається як процес, що призводить до нових якісних і потенційних можливостей інтегрованого підприємства. У другому випадку інтеграція розглядається як результат, тобто стан цілісності, впорядкованого функціонування частин інтегрованої системи, що відображає отриманий в ході інтеграції новий стан інтегрованої структури.

Взаємозв'язок процесів інтеграції та диференціації припускає, що інтеграція є логічним продовженням диференціації діяльності підприємств. При цьому істотно зростає інтенсивність взаємодії

підприємств харчової промисловості з підприємствами інших галузей, що призводить до зниження самостійності підприємств в інтегрованих утвореннях.

Необхідно відзначити, що стійкість та результативність інтегрованої системи визначаються в основному природою зв'язків і відносин між елементами інтегрованої структури. Тому, на наш погляд, аналіз природи зв'язків між інтегрованими підприємствами дає можливість визначити внутрішню структуру інтеграції підприємств харчової промисловості і АПК та оцінити процес інтеграції підприємств не лише з точки зору доцільності та результативності, але й визначити вартість самого процесу інтеграції, тобто якими зусиллями досягнутий результат.

На нашу думку, виходячи із специфічних властивостей інтеграції підприємств харчової промисловості і АПК, можна виділити декілька її основних функцій.

Організаційна. Передбачає підвищення цілісності і ефективності АПК шляхом утворення міжгалузевих регіональних угруповань; оптимізація галузевої структури внаслідок переливання капіталу між підприємствами; встановлення і розвиток довгострокових відносин між підприємствами різних галузей і регіонів; забезпечення певної упорядкованості у відносинах між підприємствами різних галузей; прискорення кругообігу капіталу тощо.

Стимулююча. Інтеграція припускає підвищення стійкості розвитку підприємств харчової промисловості і АПК в цілому, розвиток "точок зростання" підприємств, встановлення та розвиток довгострокових зв'язків інтегрованих структур між собою і з фінансовими інститутами. Це призводить до зростання ефективності галузей, оптимізації галузевої та регіональної структури виробництв, зниження дублювання функцій та витрат, зменшення собівартості кінцевого продукту інтегрованих структур, забезпечення розвитку інноваційних процесів, отримання позитивного синергетичного ефекту, конкурентних переваг.

Ресурсна. Інтеграція сприяє притоку інвестиційних ресурсів в АПК та харчову промисловість, активізує цільову державну фінансову підтримку перспективним формам бізнесу. Відбувається концентрація матеріальних, трудових, фінансових, інформаційних та інших ресурсів інтегрованих структур різних галузей і регіонів, що, у свою чергу, сприяє концентрації та прискоренню відтворення капіталу, розширенню можливостей мобілізації необхідних фінансових ресурсів, залученню інвестицій та економічному зростанню

підприємств харчової промисловості та АПК в цілому.

Погоджувальна. Забезпечує системну єдність і цілісність різних галузей і регіонів, сприяє розвитку стратегічно взаємовигідних міжгалузевих і міжрегіональних зв'язків, а також забезпечує узгодження взаємодії учасників інтеграції, порядок і послідовність перебування продукту на різних відтворювальних стадіях.

Зазначені функції дозволяють розкрити різні рівні, специфіку і основні властивості інтеграції підприємств харчової промисловості та АПК. Від того, наскільки ефективно вони реалізуються, залежить ефективність інтеграції підприємств в агропромисловому комплексі країни та стійкий розвиток інтегрованих структур.

УСЛОВИЯ И ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ ОВЦЕВОДСТВА В СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЯХ КРЫМА

**Туварчиева Г.А., аспирант,
ЮФ НУБиП Украины
«Крымский агротехнологический университет»**

В условиях рыночных отношений каждый вид экономической деятельности сельского хозяйства должен развиваться высокоэффективно, что во многом определяется способностью приносить прибыль. Это в полной мере относится к овцеводству. Однако современное состояние овцеводческой отрасли характеризуется низкими показателями экономической эффективности.

Прибыльное развитие животноводства, как показывает мировой и отечественный опыт, может происходить только в высококонцентрированных откормочных животноводческих комплексах [2]. Однако реформирование аграрного сектора экономики вызвало разрушение таких комплексов. Ученые–экономисты считают, что сельскохозяйственные предприятия в скором времени вернут себе положение основных производителей сельхозпродукции, так как в условиях глобализации мировой экономики – это единственный путь сохранения конкурентоспособности сельскохозяйственного производства [1; с. 3].

Цель статьи – выявить условия перспективного развития овцеводческой отрасли.

Анализ состояния овцеводства целесообразно начинать с